

عنوان مقاله:

بررسی انواع روش تدریس همیاری با تاکید بر مزایا و محدودیت های آن

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی آسیب های اجتماعی و روانی با تاکید بر علوم رفتاری (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

فاطمه آشنا - کارشناس آموزش ابتدایی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ایذه، ایران.

مهناز نجفی سرغولی - کارشناس آموزش ابتدایی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ایذه، ایران.

خلاصه مقاله:

این پژوهش با هدف بررسی انواع روش تدریس همیاری با تاکید بر مزایا و محدودیت های آن انجام شده است. روش تحقیق کتابخانه ای با استفاده از کتب و مقالات و... بود. نتایج پژوهش نشان داد روش تدریس همیاری؛ نوعی روش تدریس از آموزش و یادگیری است که در آن دانش آموزان در گروه های کوچک کار می کنند تا به اهداف آموزش یابند؛ اهدافی که عمدتاً با فعالیت های یادگیری مشخص می شود و دانش آموزان را به استدلال و مسئولیت پذیری فردی تشویق می کند. انواع روش تدریس همیاری عبارتند از؛ روش تدریس اعضای تیم "TMTD" شامل (تشکیل تیم، مطالعه قسمت های تعیین شده، تدریس اعضای تیم به ترتیب، اجرای آزمون، تفسیر نتایج آزمون، نقد فعالیت های تیمی)، طرح کارایی تیم «TED»، طرح قضاوت عملکرد: (PJD و طرح روشن سازی طرز تلقی (CAD).) مزایای آن از نظر جانسون، مارویاما، جانسون، نلسون، و اسکون (۱۹۸۱)، توتن و همکاران (۱۹۹۱)، پاروپالی (۲۰۱۹) و دیگر پژوهش های داخلی و خارجی در این مقاله مورد بررسی قرار گرفت و در پایان محدودیت های آن بیان شد.

کلمات کلیدی:

روش تدریس، همیاری، مزایا، محدودیت ها، دانش آموزان.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1754362>

